

Nuuk, 8. januar 2014

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Spørgsmål:

1. Med hjemmel i hvilken lov har Naalakkersuisut vedtaget cirkulæret om særlige rådgivere, som ikke kræver forudgående stillingsopslag ved rekruttering af de særlige rådgivere?
2. Med hvilken begrundelse har Naalakkersuisut besluttet, at særlige rådgivere skal kunne bistå de enkelte Naalakkersuisut i deres partirelaterede arbejde?
3. Hvad er forskellen på arbejdsopgaver for henholdsvis ministersekretærer og særlige rådgivere?
4. Hvad er forskellen på lønnen for ministersekretærer og særlige rådgivere?
5. Hvad mener Naalakkersuisut om den forfordeling af rådgivningsressourcer, betalt af landskassen, der bliver for koalitionspartier i forhold til partier der ikke har Naalakkersuisutposter, når de udpegede særlige rådgivere ifølge cirkulæret også kan bistå med partiarbejde?
6. Er det Naalakkersuisuts holdning at en ukritisk kopi af det danske system om brug af særlige rådgivere er hensigtsmæssig for grønlandske forhold, hvor der i forvejen generelt i forhold til i Danmark er tættere kontakt mellem Naalakkersuisut og pressen?
7. Særlige rådgivere, også kaldet spindoktorer, er typisk ansatte til at varetage kommunikationsopgaver og være kontakt mellem ministre og pressen. Er det Naalakkersuisuts opfattelse, at der er brug for dette ekstra led mellem pressen og Naalakkersuisut, og er dette efter Naalakkersuisuts mening hensigtsmæssigt i det grønlandske samfund?

Begrundelse:

Naalakkersuisut har valgt at få udarbejdet et cirkulære som giver mulighed for at udpege særlige rådgivere uden forudgående stillingsopslag, som der ellers skal være ved ansættelse af andre embedsmænd i selvstyret. Cirkulæret giver samtlige Naalakkersuisut mulighed for at udpege en særlig rådgiver, mens Formanden for Naalakkersuisut kan udpege flere særlige rådgivere. Ifølge cirkulæret kan de særlige rådgivere bistå Naalakkersuisut med partirelateret arbejde og bliver dermed ekstra rådgivere som Naalakkersuisutpartierne kan gøre brug af i deres partiarbejde.

I et system, hvor de enkelte partier generelt har få midler til politisk rådgivning skaber dette en skævhed, som i meget stor grad tilgodeser Naalakkersuisutpartierne. Særlig i lyset af, at der også er både ministersekretærer og kan ansættes pressekoordinatorer efter opslag, som kan varetage mange af de samme opgaver, bortset fra at være partirådgivere.

At have særlige rådgivere skaber samtidig en større afstand mellem pressen og Naalakkersuisut, og dermed også mellem befolkningen og landets regering. Det mener vi fra Inuit Ataqatigiit kan skabe et demokratisk problem, og vi sætter stort spørgsmålstejn ved, om en ordning direkte kopieret fra Danmark passer til grønlandske forhold.

Vi kræver derfor, at cirkulæret revideres og at vi får en generel debat om, hvilken form for ordning om brug af særlige rådgivere der passer til Grønland, samt om det overhovedet er hensigtsmæssigt for det grønlandske demokrati at have spindoktorer.